

HET
SPEL VAN
WESTING

Ellen
Raskin,

Vertaald door Dirk-Jan Arensman

Met een nawoord van Ionica Smeets

UITGEVERIJ NIEUWEZIJD'S

Oorspronkelijke titel: *The Westing Game*. Puffin Books, An imprint of Penguin Random House LLC, New York.

Uitgegeven door: Uitgeverij Nieuwezijds, Amsterdam
Zetwerk: Ceevan Wee, Amsterdam
Omslag: Buro Blikgoed, Haarlem
Illustratie omslag: Iris van der Veen, Almere

Copyright © 1978, Ellen Raskin
Copyright Nederlandse vertaling © 2024, Dirk-Jan Arensman en Uitgeverij Nieuwezijds
Copyright nawoord © 2024, Ionica Smeets

ISBN 978 90 5712 587 4
NUR 280

www.nieuwezijds.nl

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband, elektronisch of op welke andere wijze ook en evenmin in een retrieval system worden opgeslagen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

■ **VOOR JENNY**

die om een puzzelmysterie vroeg

■ **EN VOOR SUSAN K.**

■ SUNSET TOWERS ■

In De zon gaat in het westen onder (dat weet haast iedereen), maar Sunset Towers keek uit op het oosten. Vreemd!

Sunset Towers keek uit op het oosten en had geen torens. Dit glinsterende, glasrijke flatgebouw stond in z'n eentje aan de oever van Lake Michigan, vijf verdiepingen hoog. Vijf lege verdiepingen hoog.

Toen, op een dag (het was toevallig de vierde juli, Onafhankelijkheidsdag) reed een bijzonder ongewoon uitziende besteljongen rond door het stadje om brieven onder de deuren van de uitverkoren toekomstige bewoners door te schuiven. Die brieven waren ondertekend met *Barney Nordstrom*.

De besteljongen was tweeënzestig jaar oud, en Barney Nordstrom bestond helemaal niet.

Beste Geluksvogel,

Hier is het dan – het appartement waarvan u altijd hebt gedroomd, tegen een huur die u kunt betalen, in het nieuwste, meest luxueuze gebouw aan Lake Michigan:

SUNSET TOWERS

- Ramen in elke kamer
- Portier in uniform, schoonmaakservice
- Centrale airco, hogesnelheidslift
- Exclusieve buurt, in de nabijheid van uitstekende scholen
- Etc., etc.

U moet het zien om het te geloven. Maar deze ongelooflijk elegante appartementen zijn alleen op afspraak te bezichtigen. Haast u dus, er zijn er nog maar een paar beschikbaar!!! Bel me nu op 276-7474 voor dit unieke aanbod.

Uw dienaar,
Barney Nordstrom

ps Ik verhuur ook ideale ruimtes voor:

- een huisartsenpraktijk in de lobby
- een cafetaria met een ingang vanaf het parkeerterrein
- een kwaliteitsrestaurant op de gehele bovenste verdieping

Er werden zes brieven bezorgd, zes maar. Er werden zes afspraken gemaakt, en een voor een, gezin voor gezin, praat, praat, praat, gaf Barney Nordstrom de rondleidingen door Sunset Towers.

‘Moet u al dat glas eens zien. Spiegelruiten,’ zei Barney Nordstrom. ‘U kunt wel naar buiten kijken, maar niemand kan naar binnen kijken.’

Toen ze omhoogkeken, werden de Wexlers (de eerste afspraak van de dag) verblind door de felle weerspiegeling van de ochtendzon in het gebouw.

‘Ziet u die kroonluchters? Kristal!’ zei Barney Nordstrom, terwijl hij zijn zwarte snor gladstreek en zijn handbeschilderde stropdas recht trok in de spiegelmuur van de lobby. ‘En wat zegt u van die vloerbedekking? Zevenenhalve centimeter dik!’

‘Schitterend,’ antwoordde mevrouw Wexler, terwijl ze zich vastklampte aan de arm van haar echtgenoot en haar hoge hakken wiebelden in de diepe pluchen massa. Zij wist ook een goedkeurende blik in de spiegel te werpen voordat de liftdeur opening.

‘U heeft echt geluk,’ zei Barney Nordstrom. ‘Er is nog maar één appartement beschikbaar, maar u zult het geweldig vinden. Het is voor u bestemd.’ Hij smeedde de deur naar 3D open. ‘Nou, is dat adembenemend of is dat adembenemend?’

Mevrouw Wexler hapte naar adem; het was inderdaad adembenemend. Twee muren bestonden van boven tot onder uit glas. In navolging van Barney Nordstrom liep ze al oh en ah roepend gelukzalig door het hele appartement.

Haar achter haar aan sjokkende echtgenoot was minder enthousiast. ‘Wat is dit, een slaapkamer of een kast?’ vroeg Roger Wexler, terwijl hij de laatste kamer in tuurde.

‘Dat is een slaapkamer, natuurlijk,’ antwoordde zijn vrouw.

‘Ziet eruit als een kast.’

‘O Roger, dit appartement is perfect voor ons, gewoonweg perfect,’ betoogde Victoria Wexler op zeurende en kirrende toon. De derde slaapkamer was een pietsje aan de kleine kant, maar voor Turtle zou die prima zijn. ‘En moet je je voorstellen wat het betekent om je kantoor in de lobby te hebben, Roger; nooit meer van